

Łódź, 15 grudnia 2021 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 60/20

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Mateusz Latkowski
Sędzia: doradca podatkowy Bogdan Widawski
Sędzia: doradca podatkowy Marek Olejniczak
Protokolant: doradca podatkowy Małgorzata Petrus

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 grudnia 2021 r. sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego KIDP z 5 czerwca 2020 r. (Rep. 813/2019/77/2019/LDS) o ukaranie doradcy podatkowego, nr wpisu, obwinionego o czyn polegający na:
- niewykonaniu obowiązków zawodowych stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, co stanowi naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 130 ze zm.), w zw. z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 11d-11j zasad etyki doradców podatkowych, tj. o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o doradztwie podatkowym

orzeka

1. uniewinnia od zarzucanego mu czynu polegającego na tym, że w okresie od stycznia 2017 r. do grudnia 2018 r., w Łodzi, nie wykonał obowiązku zawodowego stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych, czym naruszył art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 11e ust. 2 w zw. z art. 11d ust. 1, w zw. z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych oraz w zw. z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym;
2. Ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Rada Doradców Podatkowych.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Bogdan Widawski

Sędzia
Marek Olejniczak

UZASADNIENIE

Sąd przystępując do rozpoznania przedmiotowej sprawy dokonał analizy akt sprawy oraz dokonał wstępnej oceny spełnienia warunków formalnych postępowania, przede wszystkim okoliczności, czy stronom postępowania w prawidłowy sposób doręczono wszelkie zawiadomienia. Po przeprowadzeniu pozytywnej weryfikacji warunków formalnych postępowania, Sąd dokonał analizy wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego i dokonał oceny materiału dowodowego zgromadzonego w postępowaniu wyjaśniającym znajdującego się w aktach sprawy.

Zgodnie z art. 76 ust. 1 ustawy o doradztwie podatkowym nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od chwili ujawnienia czynu upłynął rok lub od chwili popełnienia czynu upłynęły 3 lata. W realiach niniejszej sprawy oznacza to, że nie wystąpiło przedawnienie prawa do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

We wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym w zw. z art. 11d-11h zasad etyki doradców podatkowych. Przepisy te dotyczą obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradcę podatkowego. W okresie rozliczeniowym 2017-2018 Obwiniony uzyskał 24 punkty kwalifikacyjne. Liczba punktów zdobytych przez Obwinionego wynika z zestawienia punktów kwalifikacyjnych w latach 2017-2018, które Sąd ocenia jako wiarygodne.

W toku postępowania dyscyplinarnego Obwiniony przedłożył pismo z 21 lipca 2020 r. zatytułowane „Odpowiedź na wniosek o ukaranie” wraz z załącznikami w postaci:

- 1) harmonogramu szkolenia
- 2) certyfikatu ukończenia w/w szkolenia.

Przesłane dokumenty, które Sąd ocenia jako wiarygodne i odzwierciedlające rzeczywisty bieg zdarzeń, pozwalają na przyjęcie, że Obwiniony w okresie rozliczeniowym 2017-2018 uzyskał łącznie 41,5 punktów, z czego:

- 1) w 2017 r. uzyskał 24 punktów kwalifikacyjne z uwagi na zdany egzamin na doradcę podatkowego:
- 2) w 2018 r. uzyskał 17,5 punktów kwalifikacyjnych za udział w

W zakresie szkolenia opisanego w pkt 2 Sąd przyjął 17,5h szkoleniowych; czas ten obejmuje czas szkoleniowy modułów od 1 do 15; Sąd nie uwzględnił czasu związanego z wysłuchaniem szkolenia w ramach modułu 16, którego tytuł nie daje wystarczających podstaw do uznania, że jego przedmiot pozostaje w zakresie zbieżnym z tematyką egzaminu na doradcę podatkowego (art. 11f ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych).

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie

obowiązków zawodowych określonych prawem. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym. Ponadto, stosownie do art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za czyny sprzeczne z zasadami etyki zawodowej. Obowiązek postępowanie zgodnie z zasadami etyki zawodowej wynika z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek wprost wskazany w art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych. Istnieją zatem co najmniej dwie podstawy prawne odpowiedzialności dyscyplinarnej doradcy podatkowego za czyn polegający na naruszeniu obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W realiach niniejszej sprawy Sąd nie dopatrył się naruszenia obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez Obwinionego. Obwiniony realizował ten obowiązek w formach przewidzianych w Rozdziale VIa zasad etyki doradców podatkowych (przepisy art. 11d – 11j zasad etyki doradców podatkowych), tj. na podstawie przepisów wprowadzonych w drodze uchwały Drugiego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 28/2018 z 22 stycznia 2006 r.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniony uzyskał wymagane 32 punkty kwalifikacyjne w okresie 2017-2018 r. Tym samym Obwiniony nie popełnił zarzucanego mu czynu.

Sąd jednocześnie dostrzega potencjalne przewinienie dyscyplinarne Obwinionego polegające na braku poinformowania odpowiednich organów samorządu zawodowego o uzyskanych punktach kwalifikacyjnych. Jednakże przewinienie to nie mogło być przedmiotem rozpoznania przez Sąd w ramach niniejszego postępowania, gdyż nie było objęte wnioskiem o ukaranie. Raz jeszcze należy wskazać, że we wniosku o ukaranie Rzecznik Dyscyplinarny zarzucił Obwinionemu naruszenie art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym i dalszym związku z rozdziałem VIa zasad etyki doradców podatkowych. W opisie czynu wskazano przy tym, że czyn Obwinionego polegał na zaniechaniu wykonania obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych. Niepoinformowanie przez Obwinionego o zdobytych punktach kwalifikacji zawodowych stanowi jednak inny czyn – zarówno co do opisu, jak i kwalifikacji prawnej (niepoinformowanie o zdobytych punktach kwalifikacyjnych można rozważać w kategorii naruszenia art. 11g ust. 5 zasad etyki doradców podatkowych, w zw. z art. 36 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym).

Stosownie do art. 414 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w razie stwierdzenia po rozpoczęciu przewodu sądowego okoliczności wyłączającej ściganie lub danych przemawiających za warunkowym umorzeniem postępowania, sąd wyrokiem umarza postępowanie albo umarza je warunkowo. Jednakże w razie stwierdzenia okoliczności wymienionych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 sąd wydaje wyrok uniewinniający, chyba że sprawca w chwili czynu był niepoczytalny. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego,

nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia.

W tej sytuacji Sąd orzekł o uniewinnieniu Obwinionego.

Przewodniczący
Mateusz Latkowski

Sędzia
Bogdan Widawski

Sędzia
Marek Olejniczak

Za zgodność z oryginałem

Pouczenie

Stosownie do art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem.